

uden at etablere sig i Danmark. Uanset loven skal tjenesteydere, der leverer tjenesteydelser midlertidigt, bl.a. overholde markedsføringsloven og er i den forbindelse underlagt Forbrugerombudsmandens tilsyn.

Lovens bestemmelser om retten til midlertidig levering af tjenesteydelser har ikke betydning for, hvilke krav, som kompetente myndigheder kan stille til tjenesteydere, der etablerer virksomhed i Danmark.

Ifølge loven må kompetente myndigheder kun håndhæve krav over for tjenesteydere, der leverer tjenesteydelser i Danmark midlertidigt, hvis kravet ikke indebærer diskrimination af tjenesteyderen, hvis kravet er begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, den offentlige sundhed eller beskyttelsen af miljøet, og hvis kravet er proportionalt, dvs. er egnet til og ikke er mere restriktivt end nødvendigt for at opnå det tilsigtede mål med kravet.

Betingelsen om ikke-diskrimination indskrænker formelt gældende fællesskabsret. Indskrænkningen relaterer sig til, at forbudet mod forskelsbehandling både omfatter direkte (f.eks. nationalitetskrav) som indirekte diskrimination (f.eks. sprogkrav og bopælskrav). Ifølge ordlyden i EF-traktatens artikel 46, jf. artikel 55, er det muligt at tillade diskrimination af udenlandske tjenesteydere under hensyntagen til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed. Indskrænkningens betydning for dansk ret vurderes dog at være af meget begrænset omfang, da krav, som indebærer forskelsbehandling af tjenesteydere, generelt ikke anvendes i dansk ret.

Betingelsen om, at krav over for midlertidige tjenesteydere skal være begrundet i den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, den offentlige sundhed eller beskyttelsen af miljøet indskrænker gældende ret, da kun fire af de hensyn, som i EU-retten er anerkendt som tvingende almene hensyn, kan bruges som begrundelse for at håndhæve krav. Konsekvenserne af denne indskrænkning vurderes dog som begrænset, idet en række områder er undtaget fra bestemmelsen i lovens § 11. Desuden kan de kompetente myndigheder uanset lovens § 11 håndhæve krav, som udspringer af fællesskabsretten, eksempelvis visse regler om forbrugerbeskyttelse.

Betingelsen om proportionalitet er et grundlæggende krav i gældende fællesskabsret (se f.eks. C-353/89, *Mediawet*). Proportionalitet skal forstås sådan, at nationale krav skal begrænses til det reelt nødvendige for at sikre det tvingende almene hensyn, der påberåbes. Kravet skal dermed stå i rimeligt forhold til det hensyn, der forfølges. Det vil sige, at det nationale krav skal være *egnet* til at sikre virkeliggørelsen af det formål, som kravet forfølger, og kravet må ikke gå ud

over, hvad der er *nødvendigt* for at opnå formålet. Hensynet skal altså ikke kunne nås ved foranstaltninger, der er mindre restriktive og indgribende (se f.eks. C-385/99, *Müller-Fauré*). Samtidig bør de kompetente myndigheder, der stiller et bestemt nationalt krav, kunne påvise, at kravet har den tilsigtede effekt.

En række områder er ikke omfattet af lovens bestemmelser om retten til midlertidig levering af tjenesteydelser. Dette gælder eksempelvis tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, visse krav om tjenesteyderes erhvervsmæssige kvalifikationer og regler om udstationering af arbejdstagere.

5.9. Administrativt samarbejde

Det fremgår af servicedirektivet, at medlemslandenes myndigheder har en pligt til at samarbejde. I loven gives økonomi- og erhvervsministeren bemyndigelse til at udstede de nærmere regler om procedurerne for dette samarbejde og den elektroniske udveksling af oplysninger, som fremgår af direktivet. Dette giver mulighed for nemt at kunne tilpasse regelsættet, hvis der sker ændringer i procedurerne i det administrative samarbejde, eller hvis der kommer nye funktionaliteter i det elektroniske Informationssystem for det indre marked (IMI), som skal understøtte samarbejdet. Det foreslås endvidere i loven, at økonomi- og erhvervsministeren udpeger den myndighed, som skal være kontaktpunkt for det administrative samarbejde. Erhvervs- og Byggestyrelsen vil blive udpeget som den myndighed, der skal varetage opgaven som national koordinator for det elektroniske system IMI. Erhvervs- og Byggestyrelsen varetager allerede denne opgave.

Samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i EU/EØS-landene skal sikre et effektivt tilsyn med tjenesteydere baseret på nøjagtige og fuldstændige oplysninger for at gøre det vanskeligt for tjenesteydere at undgå tilsyn eller at omgå reglerne. Det administrative samarbejde skal også hjælpe med at sikre, at overlappende kontrol med tjenesteyderne undgås.

Økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges desuden til at fastsætte de nærmere regler om de foranstaltninger, der ifølge servicedirektivets artikel 18 og 35, undtagelsesvist kan træffes over for tjenesteydere, som leverer tjenesteydelser i Danmark midlertidigt, samt proceduren, der skal anvendes i forbindelse med disse foranstaltninger.

5.10. Pligt til indrapportering

Medlemslandene har i medfør af servicedirektivet pligt til at meddele Europa-Kommissionen visse nye regler og administrative bestemmelser om servicevirksomhed. Denne forpligtelse gælder, hvis de på-